

جداسازی میوگلوبین از قلب حیوانات و مقایسه آن با استاندارد میوگلوبین تجارتي

دکتر صدیقه شمس* - دکتر ملیحه برازنده تهرانی** - دکتر لادن گوهری*** - دکتر مهري كدخدایی*

* دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

** دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

*** دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران

چکیده

مقدمه: بیماریهای قلبی عروقی از جمله انفارکتوس میوکارد از مهمترین علل مرگ و میر در دنیا می باشد که علاوه بر مشکلات روحی و اجتماعی هزینه بسیار بالایی برای کشورها دربردارد. مسلماً کوتاه کردن زمان استقرار علائم تا شروع درمان عامل مهمی در کاهش مرگ و میر و موثر بودن درمان می باشد که لازمه آن استفاده از روشهای تشخیصی سریع و دقیق است. از جمله این روشها اندازه گیری میوگلوبین در خون بیماران می باشد. میوگلوبین ترکیب پروتئینی با وزن مولکولی حدود ۱۸۰۰۰ دالتون است که ۲-۳ ساعت بعد از آسیب سلول های قلبی میزان آن در سرم افزایش می یابد. این افزایش سریعتر از آنزیم های قلبی نظیر CK و LDH می باشد. همچنین در صورت عدم مثبت شدن آزمایش میوگلوبین ۱۰-۶ ساعت بعد از شروع علائم، وقوع انفارکتوس میوکارد رد می شود. بدین ترتیب استفاده از این آزمایش به دلیل تشخیص سریعتر بیماری و شروع به موقع درمان و یا بر عکس رد وقوع انفارکتوس و ترخیص بیمار از بخش مراقبت های ویژه کمک اقتصادی زیادی به بیمار و سیستم بهداشتی کشور می نماید. متأسفانه انجام این آزمایش در کشور ما روتین نیست که شاید یکی از دلایل آن نداشتن استاندارد این ماده باشد. هدف ما در این طرح پیاده کردن روش جداسازی میوگلوبین از قلب حیوانات و مقایسه آن با استاندارد تجارتي بود تا در تحقیقات بعدی مورد استفاده قرار گیرد

مواد و روش ها: برای اینکار بافت قلب گوسفند و موش صحرایی را پس از هموژنیزه کردن در سولفات آمونیوم اشباع مورد استفاده قرار دادیم و میوگلوبین را به کمک ستون کروماتوگرافی تعویض یون (کربوکسی متیل سفادکس) و استفاده از بافرهای فسفات و تریس با pH های متفاوت جدا نمودیم و برای تأیید وزن مولکولی میوگلوبین جدا شده و در صد خلوص آن از روشهای اندازه گیری طیف جذبی، ژل فیلتراسیون، ژل الکتروفورز (SDS-PAGE) و روش ایمونولوژیکی (Cardiac M) استفاده نمودیم.

یافته ها، نتیجه گیری و توصیه ها: نتایج بدست آمده جداسازی دو ایزوفرم میوگلوبین از قلب گوسفند با وزن مولکولی حدود ۱۷۰۰۰ و ۱۴۵۰۰ و میوگلوبین موش صحرایی با وزن مولکولی ۱۴۵۰۰ دالتون را نشان داد درجه خلوص در بیشتر موارد بیش از ۹۰٪ بود. استاندارد تجارتي مورد استفاده میوگلوبین قلب اسب از شرکت Sigma بود که یک سانده با وزن مولکولی حدود ۱۷۰۰۰ را نشان می داد.

مقدمه

بیماریهای قلبی غروقی از جمله انفارکتوس میوکارد از بزرگترین علل مرگ و میر در دنیا می باشد که علاوه بر مشکلات روحی و اجتماعی هزینه بالایی نیز برای کشورها در بر دارد. یک از اصلی ترین راه های کاستن از مرگ و میر در این مورد تشخیص سریع و دقیق و شروع به موقع درمان است. زمان ایده آل برای درمان بیماران ۶۰-۳۰ دقیقه بعد از وقوع حادثه است از آنجا که حدود ۲۵٪ بیماران مبتلا به درد قفسه سینه بدون علائم تیپک هستند و حتی نوار قلب طبیعی دارند انفارکتوس میوکارد آنها به موقع تشخیص داده نمی شود و حتی در صدی از آنها بدون تشخیص از اورژانس مرخص می شوند که این امر آنها را در ریسک بالاتر مرگ و میر و یا عوارض ناشی از انفارکتوس قرار می دهد (۱،۲).

در مقابل حدود نیمی از بیماران با علائم تیپک، مبتلا به انفارکتوس نیستند که در صورت تشخیص با ترخیص هر چه زودتر از بخش مراقبت های ویژه کمک اقتصادی زیادی به آنها می شود و به همین دلیل دسترسی به روشهای سریع و دقیق تشخیصی هم به دلیل اقتصادی و هم مهم تر از آن کاربرد روش های مراقبتی صحیح از بیماران و کاستن از میزان مرگ و میر ضروری است (۳،۴).

اندازه گیری مارکرهای متداول در سرم بیماران نظیر CK, LDH و CKMB برای تائید وقوع حادثه در ساعت ها و یا روزهای قبل می باشد. اما برای ارزیابی بیمار با درد قفسه سینه و بستری در بخش اورژانس کمک کننده نیست و نیاز به مارکرهای حساس تری برای تشخیص سریع تر وجود دارد. هر چند نوار قلب از ویژگی زیادی برخوردار است ولی به اندازه کافی حساس نیست. در سال های اخیر مارکرهای بیوشیمیایی جدیدی نظیر میوگلوبین، تعیین غلظت CK-MB Mass تروپونین I و T برای تشخیص زود هنگام انفارکتوس میوکارد و تمایز آن از آنزیم قفسه صدری و دردهای غیر قلبی قفسه سینه مورد استفاده قرار گرفته اند (۵). میوگلوبین ترکیب پروتئینی با وزن مولکولی حدود ۱۸۰۰۰ دالتون

می باشد که وظیفه انتقال اکسیژن را در بافت ها به عهده دارد. پس از آسیب بافتی از جمله آسیب سلول های قلب میزان میوگلوبین سریعاً در سرم افزایش می یابد و این افزایش چند ساعت زودتر از آنزیم های قلبی مشاهده می شود (۶). همچنین شواهدی در دست است که نشان می دهد میوگلوبین اختصاصاً از صدمات غیر قابل برگشت و بافت های نکروتیک آزاد می شود و در حالات ایسکمیک افزایشی از آن در سرم مشاهده نمی شود (۷) و بنابراین اندازه گیری میوگلوبین مارکر حساسی در تشخیص انفارکتوس میوکارد می باشد (۸). میوگلوبین ۲ ساعت بعد از بوجود آمدن آسیب در سرم افزایش می یابد و تا حداکثر ۲۴ ساعت به حالت نرمال برمی گردد و در صورتیکه ۶ تا ۱۰ ساعت بعد از شروع علائم افزایشی نشان ندهد یا به عبارتی منفی باشد وقوع انفارکتوس میوکارد رد می شود (۹). بدلیل اختصاصی نبودن میوگلوبین هرگونه افزایش میوگلوبین باید در ارتباط با سابقه بیمار، فعالیت فیزیکی ارزیابی شود و در صورتی که مشخص شود هیچ صدمه عضلانی و اختلال شدید کلیوی وجود ندارد به احتمال قوی آسیب قلبی به وقوع پیوسته است (۶).

متأسفانه در کشور ما انجام این آزمایش روتین نمی باشد که شاید یکی از دلایل آن نداشتن استاندارد این ماده باشد. در حال حاضر این ماده توسط شرکت Sigma تهیه می شود و بسته به منشأ تهیه ۳۴/۸ پوند به ازای ۱ گرم میوگلوبین قلب اسب و ۷۹/۶ پوند به ازای ۲۵۰ میکروگرم میوگلوبین قلب انسان به فروش می رسد. هدف ما از این طرح پیاده کردن روش استخراج میوگلوبین از قلب حیوانات و مقایسه آن با استاندارد خارجی بود تا در تحقیقات بعدی مورد استفاده قرار گیرد.

مواد و روش ها

مواد و لوازم مورد نیاز

جهت کروماتوگرافی تعویض یون و ژل فیلتراسیون کربوکسی متیل سفادکس C25 و سفادکس G50 ساخت کارخانه Pharmacia خریداری شده از شرکت بیوژن، معرف

اندازه گیری غلظت پروتئین (روش اصلاح شده لوری) جهت تعیین بازده و نیز مشخص کردن حجم نمونه لازم جهت الکتروفورز

فولین سیوکالتو Folin-Cieoculto جهت اندازه گیری پروتئین به روش لوری ساخت کارخانه Sigma، مواد لازم برای ژل الکتروفورز (SDS-PAGE) شامل اکریلامید، بیس اکریلامید، تمد، پرسولفات آمونیم، کوماسی بریلیانت بلو R₂₅₀، بروموفل بلو، ۲-مرکاپتواتانل، سدیم دودسیل سولفات (SDS) خریداری شده از شرکت بیوژن، کیسه دیالیز با cutoff point وزن مولکولی ۳۵۰۰ دالتون، استاندارد میوگلوبین از شرکت Sigma، مارکر پروتئین از شرکت Sigma، سایر مواد شامل فسفات سدیم منوبازیک، تریس، پتاسیم فری سیاناید، سوکروز ساخت کارخانه Merck، ستون کروماتوگرافی به ابعاد مختلف از شرکت pharmacia، دستگاه الکتروفورز ساخت شرکت اختریان

Archive of SID

روش جداسازی

الف) تهیه بافت هموژنیزه قلب

قلب تازه گوسفند را پس از تمیز کردن و جداسازی کامل چربی و مواد زائد وزن نموده و به قسمت‌های کوچکتری تقسیم نمودیم. بخشی از آن را برای ادامه کار مورد استفاده قرار داده و بقیه را فریز کردیم.

در مورد موش صحرایی بدلیل کوچکی قلب تعداد ۱۰-۱۵ عدد قلب را مورد استفاده قرار دادیم. موش‌ها قبلاً در تحقیقات دیگری مورد استفاده قرار گرفته بودند و قلب آنها فریز شده بود. بافت قلب گوسفند را به قطعات بسیار کوچک تقسیم نموده و با ۱/۵ برابر حجم خود بافر E در مخلوط کن قرار داده و آن را هموژنیزه نمودیم. برای این کار بعد از هر ۴۵-۳۰ ثانیه مخلوط کردن نمونه ۵-۴ دقیقه دستگاه را خاموش کردیم تا بافت بخوبی خیس بخورد. این عمل را تازمانی که یک مخلوط هموژنیزه و یکدستی از نظر قوام و رنگ بدست بیاید ادامه دادیم. برای بدست آوردن نتیجه بهتر لازم است این عمل در Cold room (۴ درجه) انجام شود. پس از هموژنیزه کردن بافت، آن را در دور ۱۰-۱۲ هزار در دقیقه به مدت ۳۰ دقیقه و در ۴°C سانتریفوژ نمودیم. مایع رویی به کمک پشم شیشه جدا شده و محلول قرمز رنگ حاصل که اکسی میوگلوبین می‌باشد با افزودن حدود ۱ گرم پتاسیم فری سیانید به ازای هر گرم وزن بافت تازه قلب به فری میوگلوبین که پایدارتر است تبدیل می‌شود. این عمل به کمک همزن در ۴°C و به مدت ۱ ساعت انجام شد. سپس محلول را در کیسه دیالیز از قبل آماده شده ریخته و در بافر B دیالیز کردیم.

مدت زمان دیالیز حدود ۲۴ ساعت می‌باشد. در این مدت دوبار بافر تعویض گردید و بعد از دیالیز، روی کیسه پودر سیلیکاژل ریخته تا مایع درون کیسه تغلیظ گردد. محلول دیالیز و تغلیظ شده تعیین حجم شده و جهت انجام

محلولهای مورد نیاز

بافر A: بافر فسفات ۰/۱ مول در لیتر pH=6.5 حاوی ۱ میلی مول در لیتر EDTA
بافر B: بافر فسفات ۵۰ میلی مول در لیتر pH=6.0
بافر C: بافر تریس هیدروکلراید ۲ مول در لیتر pH=8.5
بافر E: سولفات آمونیم ۷۰٪ اشباع در بافر A
بافر فسفات ۱۰ میلی مول در لیتر pH=7.0 جهت ژل فیلتراسیون

روشهای مورد استفاده

کروماتوگرافی تعویض یون (CM-S) جهت جداسازی میوگلوبین از قلب گوسفند و موش صحرایی
ژل فیلتراسیون (سفادکس G50) جهت مقایسه وزن مولکولی میوگلوبین جدا شده با استاندارد تجاری میوگلوبین
ژل الکتروفورز (SDS-PAGE) جهت تعیین وزن مولکولی و درجه خلوص میوگلوبین جدا شده و مقایسه با استاندارد
منحنی جذب نوری جهت شناسایی پروتئین جدا شده از قلب گوسفند

روش ایمنولوژیکی Cardiac M برای شناسایی پروتئین جدا شده از قلب گوسفند

جهت کارهای بعدی فریز شده و یا در صورت امکان ادامه کار در همان روز انجام می‌شود. جهت تائید و شناسایی میوگلوبین جدا شده روش های ژل الکتروفورز DS-PAGE، جذب نوری در ۴۰۹ نانومتر، ژل فیلتراسیون و روش ایمونولوژیکی Cardiac M استفاده گردید (۸).

روش های شناسایی

۱- طیف جذبی: طیف جذبی فراکسیونهای جدا شده در طول موج های ۴۰۰-۲۰۰ نانومتر بررسی شد.

الف) ژل فیلتراسیون Gel filtration chromatography
از یک ستون $40 \times 1/5 \text{ Cm}$ که با ژل سفادکس G50 از قبل آماده پر شده بود استفاده گردید (۸). بافر فسفات ۱۰ میلی مول در لیتر با $\text{pH}=7$ برای دیالیز نمونه، اکی لیبره کردن ستون و شستشوی آن بکار رفت حجم نمونه ۱ cc بود کروماتوگرافی در Cold room انجام گرفت جهت تعیین حجم ستون از دکستران و کرومات پتاسیم استفاده شد.

ب) پلی اکریلامید ژل الکتروفورزیس به همراه سدیم دودسیل سولفات SDS-PAGE
روش اصلاح شده (Weber & Osborn, 1962) مورد استفاده قرار گرفت (۱۰). از ژل $12/5$ درصد صفحه ای به ابعاد $14 \times 10 \text{ cm}$ و ژل Stacking ۳ درصد به ارتفاع ۲ سانتی متر استفاده گردید.

نمونه های تعیین مقدار شده از نظر غلظت پروتئین (۱۳) به نسبت ۱ به ۳ با بافر تخریب کننده حاوی مرکاپتواتانل مخلوط شده و به مدت ۲-۱ دقیقه در آب جوش قرار داده شد.

۲۰-۵۰ میکروگرم پروتئین در حجمی معادل ۵۰-۲۵ میکرولیتر در محل نمونه گذاری قرار داده شد الکتروفورز با ولتاژ ثابت ۱۵۰ ولت به مدت ۴-۳ ساعت انجام گردید. پس از اینکه مارکر بروموفنل بلو تقریباً به انتهای ژل رسید جریان قطع گردیده و ژل ها به مدت ۲ ساعت در کوماسی بریلیانت بلو رنگ شدند و سپس یک شب در محلول رنگ

کروماتوگرافی مورد استفاده قرار گرفت. در صورتی که همه نمونه همان روز مورد استفاده قرار نگیرد می توان آن را فریز نمود.

ب) جداسازی میوگلوبین با استفاده از ستون CMS
از یک ستون کروماتوگرافی به ابعاد $40 \times 1/5 \text{ cm}$ یا $25 \times 2/5 \text{ Cm}$ که با ژل کربوکسی متیل سفادکس (که حداقل به مدت ۲۴ ساعت در بافر B خیسانده و متورم شده بود) استفاده نمودیم.

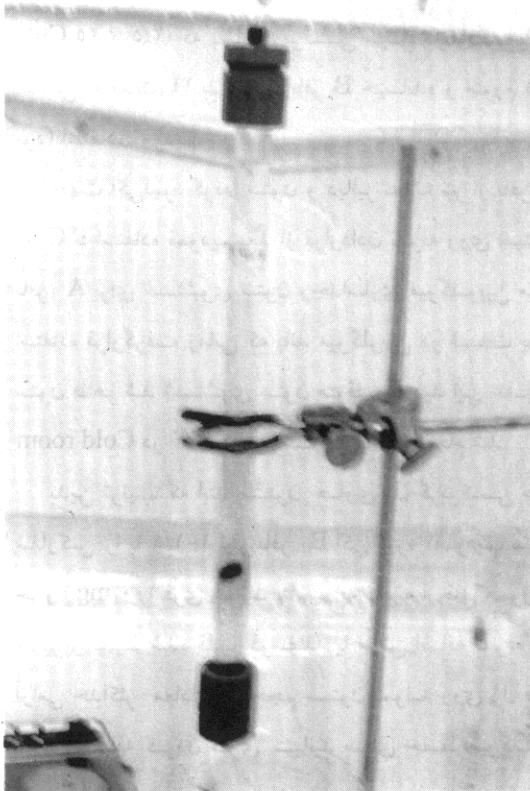
جهت اکی لیبره کردن ستون و دیالیز نمونه نیز از بافر B در 4°C استفاده نمودیم بعد از قراردادن نمونه روی ستون، بافر A برای شستشوی ستون و جداسازی میوگلوبین مورد استفاده قرار گرفت زمانی که باند میوگلوبین در قسمت پائینی ستون ظاهر شد شستشوی ستون متوقف گردید این عمل در Cold room در 4°C و با سرعت 20 ml/h انجام شد.

بدین ترتیب که ابتدا ستون حاوی ژل کربوکسی متیل سفادکس را با $1/5$ -۱ لیتر بافر B اکی لیبره نمودیم. سپس حدود 100 mg فری سیانید پتاسیم به نمونه از قبل هموژنیزه، دیالیز و تغلیظ شده قلب گوسفند یا موش اضافه نموده و به آرامی حداکثر معادل $1/5$ حجم ستون نمونه روی ژل قرار دادیم. اضافه کردن فری سیانید برای حفظ میوگلوبین در حالت پایدارتر فریک می باشد. پس از جذب نمونه روی ژل بافر A به ستون اضافه می شود. این بافر به کمک پمپ به آرامی وارد ستون گردید.

بعد از عبور حدود 70 - 50 میلی لیتر بافر A باند قهوه ای رنگ میوگلوبین در قسمت پائینی ستون ظاهر شد. معمولاً پروتئین های غیر هم و اضافی فری سیانید از ستون خارج می شوند و سیتوکروم و هموگلوبین باقی مانده در نمونه روی ستون برجا می ماند. با خارج کردن ژل از ستون باند قهوه ای رنگ در ظرف جداگانه ای جمع آوری شده و با کمی بافر B مخلوط شد و مجدداً به ستون باریکتری منتقل گردید. در این مرحله بافر C که حاوی تریس هیدروکلراید با $\text{pH}=8.5$ بود از ستون عبور داده شد. میوگلوبین به صورت فراکسیونهای قهوه رنگی از ستون خارج و جمع آوری گردید. این عمل چندین بار تکرار گردید و فراکسیون های جدا شده از ستون

اختصاصی برای میوگلوبین می باشد جذب نوری بالایی داشتند (تصویر شماره ۱).

Archive of SID

تصویر ۱- باندها جدا شده میوگلوبین روی ستون

Sephadex عبور بافر A

۱- ژل الکتروفورز SDS-PAGE

در الکتروفورز با ژل اکریلامید میوگلوبین جدا شده از قلب گوسفند اکثراً به صورت دو باندها مجزا مشاهده شد (باندها A و B تصویر شماره ۲ ستون ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۵، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶، ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۰، ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۵۹، ۶۰، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴، ۶۵، ۶۶، ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۰، ۷۱، ۷۲، ۷۳، ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰).
های ۳ و ۴).

همزمان با الکتروفورز فراکسیون های جدا شده، مارکر پروتئینی حاوی سیزده پروتئین با وزن مولکولی ۶۵۰۰ تا ۲۰۵/۰۰۰ دالتون جهت تعیین وزن مولکولی پروتئینهای جدا شده مورد استفاده قرار گرفت (تصویر شماره ۲ ستون ۲).

قرار داده شدند. برای نگه داری ژل ها از اسید استیک ۷/۵ در صد استفاده گردید.

ج) ژل فیلتراسیون Gel filtration chromatography

از یک ستون $40 \times 1/5$ Cm که با ژل سفادکس G50 از قبل آماده پر شده بود استفاده گردید (۸). بافر فسفات ۱۰ میلی مول در لیتر با $pH=7$ برای دیالیز نمونه، اکی لیبره کردن ستون و شستشوی آن بکار رفت حجم نمونه ۱ cc بود کروماتوگرافی در Cold room انجام گرفت جهت تعیین حجم ستون از دکستران و کرومات پتاسیم استفاده شد.

د) روش ایمونولوژیکی

با استفاده از کیت Cardiac M ساخت کارخانه Roche انجام شد. در این روش از دو آنتی بادی مونوکلونال اختصاصی برای میوگلوبین استفاده می شود. یکی از آنتی بادی ها با طلا نشان دار شده و دیگری متصل به بیوتینیل می باشد. آنتی بادی ها با میوگلوبین موجود در نمونه کمپلکس ساندویچی تشکیل می دهند. در صورت مثبت بودن تست خط قرمز رنگی در منطقه واکنش بوجود می آید و اضافی آنتی بادی در محل کنترل جمع می شود که ایجاد خطی مشخص بیانگر صحت کار می باشد. هر چه میزان میوگلوبین بیشتر باشد خط قرمز پررنگتر خواهد بود. قسمت نوری دستگاه شدت رنگ را می سنجد که با محاسبات انجام شده به صورت غلظت بیان می شود. این روش کمترین 30 ng/ml را به صورت Low و بالاتر از 700 ng/ml را به صورت high نشان می دهد.

یافته ها

میوگلوبین از قلب گوسفند و موش صحرانی توسط کروماتوگرافی ستونی (تعویض یون) حاوی رزین کربوکسی متیل سفادکس جدا گردید. برای تایید و تشخیص میوگلوبین جدا شده از روش های مختلف استفاده شد. نتایج بشرح زیر می باشد. طیف جذبی: طیف جذبی فراکسیونهای جدا شده بررسی شد. فراکسیونهای جدا شده در 409 نانومتر که

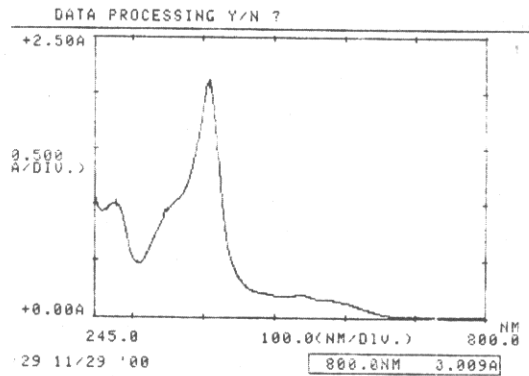
استاندارد تجارتي میوگلوبین قلب اسب (Sigma)

Archive of SID

نیز مورد استفاده قرار گرفت که با باند A میوگلوبین گوسفند

مطابقت داشت (تصویر شماره ۲ ستون ۱ و ۱۱)

اکثراً "فراکسیون‌های جدا شده از درجه خلوص نسبتاً بالائی برخوردار بودند. پس از اسکن ژل‌ها درصد باندهای جدا شده محاسبه گردید که اغلب دارای خلوص بالای ۹۰٪ بودند (تصویر شماره ۴).

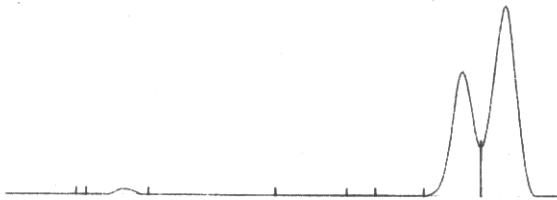

تصویر ۲- طیف جذبی میوگلوبین قلب گوسفند جدا

شده $\lambda_{max}=409.280$

پس از رسم منحنی استاندارد (لگاریتم وزن مولکولی در برابر Rf پروتئینهای مختلف) وزن مولکولی پروتئینهای جدا شده محاسبه گردید. براین اساس وزن مولکولی باند بالائی (A) ۱۷۰۰۰ دالتون و باند پایینی (B) ۱۴۵۰۰ دالتون بدست آمد (تصویر شماره ۳).

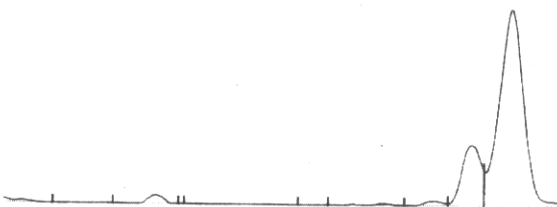
SDS-PAGE Electrophoresis

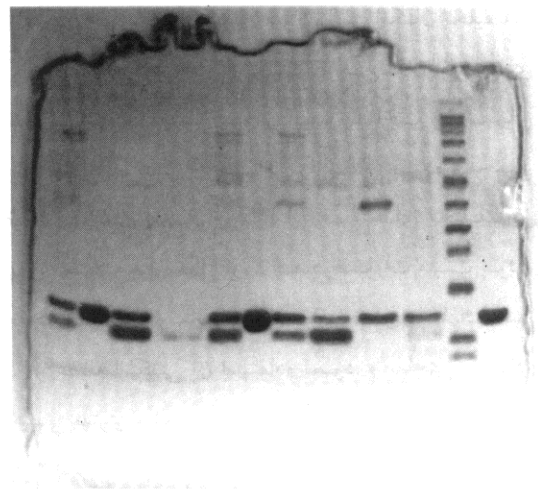
تصویر ۴- اسکن ژل الکتروفورز از میوگلوبین قلب گوسفند که از ستون CM-Sephaden ایزوله شده است

در مورد موش صحرائی میوگلوبین جدا شده دارای وزن مولکولی ۱۴۵۰۰ دالتون و مطابق با باند B میوگلوبین جدا شده از قلب گوسفند بود. درجه خلوص باند جدا شده ۱۰۰ درصد بود (تصویر شماره ۲ ستون ۹ و تصویر شماره ۵).

SDS-PAGE Electrophoresis

تصویر ۵- اسکن ژل الکتروفورز از میوگلوبین قلب موش صحرائی که از ستون CM-Sephaden ایزوله شده است

تصویر شماره ۳- SDS-PAGE pattern از

ایزوفورمهای قلب گوسفند (۳، ۴، ۵، ۶، ۸، ۱۰، ۱۲)؛ قلب موش صحرائی (۹)، قلب اسب (۱، ۱۱) و مارکر پروتئین (۲)

همانطور که قبلاً گفته شد عمل جداسازی چندین بار تکرار گردید. و فراکسیون های جدا شده جهت کارهای بعدی نگه داری گردید بدلیل مشکلات حین کار و از دست رفتن بخشی از بافت یا محلول هموژنیزه مانند خشک شدن ستون و.... امکان محاسبه بازده در تمام موارد میسر نگردید. در دو مورد محاسبه بازده بعمل آمد که یک بار $0/45 \text{ mg}$ پروتئین به ازای هریک گرم بافت قلب و بار دیگر $1/35 \text{ mg/g}$ بافت قلب بود. بنظر میرسد تازه بودن بافت، حفظ شرایط آسپتیک و سرما حین کار و جلوگیری از به هدر رفتن فراکسیون ها و ژل حاوی Mb در افزایش بازده نقش داشته باشد.

پیشنهادات

از این ترکیب می توان به عنوان استاندارد میوگلوبین استفاده کرد که مورد استفاده آن در آزمایشگاههای تشخیص طبی و نیز شرکت های سازنده کیت می باشد. با بهتر کردن شرایط کار و افزایش درجه خلوص می توان از میوگلوبین جدا شده جهت تهیه آنتی بادی ضد میوگلوبین استفاده نمود. همچنین با توجه به مشکل بودن استخراج میوگلوبین انسانی از قلب انسان توصیه می شود جداسازی میوگلوبین از ادرا انسان صورت پذیرد (۱۱، ۱۲).

شناسایی دوایزوفرم برای میوگلوبین امکان تحقیقات بعدی را فراهم می کند به این ترتیب که می توان آنتی بادی مونوکلونال اختصاصی برای آنها ساخت و روشهای ایمنوآسی اختصاصی و حساس را ابداع نموده همچنین تحقیقاتی در زمینه امکان وجود ایزوفرم های مختلف در بافتهای مختلف بدن بعمل آورد که در صورت مثبت بودن نتیجه در تشخیص و تمایز صدمات بافت های مختلف مثل قلب از عضله اسکلتی آن استفاده نمود. و یساحتی راه های تشخیصی بهتری برای بیماری های عضلانی مختلف ابداع نمود.

تشکر و قدردانی

مؤلفین مراتب تشکر و قدردانی خود را از اساتید و پرسنل آزمایشگاه بیوتکنولوژی، آزمایشگاه شیمی دارویی دانشکده داروسازی و آزمایشگاه مرکز طبی کودکان و مرکز تحقیقات ایمنولوژی آسم و آلرژی اعلام می دارند.

۳- جهت تأیید وزن مولکولی، ژل فیلتراسیون با ستون حاوی سفادکس G50 انجام گردید. ابتدا استاندارد میوگلوبین تجارتي و پس از آن فراکسیون جدا شده از قلب گوسفند مورد استفاده قرار گرفت که تقریباً هر دو استاندارد تجارتي و میوگلوبین جدا شده در یک حجم از ستون خارج شدند. که نشان دهنده تطابق بین وزن مولکولی آنها می باشد. نکته قابل توجه اینکه هردو باند مشاهده شده روی SDS-PAGE در ژل فیلتراسیون به صورت یک پیک خارج گردید که نشان دهنده حساسیت کمتر ژل فیلتراسیون نسبت به SDS-PAGE برای نشان دادن تفاوت وزن مولکولی دو ایزوفرم می باشد.

۴- تست ایمنولوژیکی برای میوگلوبین بر روی چند فراکسیون جدا شده از قلب گوسفند و موش انجام شد که همگی مثبت بودند.

بحث

این تحقیق در درجه اول نشان داد که روش جداسازی میوگلوبین Sperm whale که در سال ۱۹۶۸ ابداع شده است (۱۴) کاملاً مناسب برای جدا نمودن میوگلوبین از قلب گوسفند و موش صحرائی می باشد. با توجه به مطالعات منشر شده (۸) که دو ایزوفرم از قلب گوسفند را گزارش نموده اند و نیز با انجام تست ایمنولوژیکی و مثبت شدن آن هردو باند مشاهده شده در الکتروفورز فراکسیونهای جدا شده مربوط به میوگلوبین می باشد. بنظر می رسد با تغییراتی در نحوه جداسازی و دقت بیشتر در کار بتوان دو ایزوفرم را روی ستون از هم جدا نمود. در تحقیقی که در سال ۱۹۹۸ در ژاپن گزارش شده است میوگلوبین عضله اسکلتی Rat شناسایی شده است که یک ایزوفرم اصلی و دو ایزوفرم فرعی از آن گزارش شده است متأسفانه بدلیل عدم دسترسی به اصل مقاله وزن مولکولی آنها برای ما مشخص نیست (۱۵). در تحقیق دیگری در ژاپن در سال ۲۰۰۰ حین کار برای تعیین توالی اسیدهای آمینه نوعی آبزی (Calyptogena Kaikoi) میوگلوبین این جاندار نیز شناسایی شد که وزن مولکولی آن حدود ۱۶۰۰۰ دالتون گزارش شده است (۱۶).

منابع

1. Mair J., Morandell D, Genser N , et al. Equivalent early sensitivities of myoglobin, creatine kinase MB mass, creatine kinase isoform ratios, cardiac troponins I and T for acute myocardial infarction. Clin Chem 1995; 41/9, 1266-1272.
2. Newby L K, Gilber W B , Ohman E M , Christenson R H. Biochemical markers in suspected acute myocardial infarction. Clin Chem 1995; 41/9, 1263-1265.
3. Adams JE, Abendschein DR, Jaffe AS. Biochemical markers of myocardial injury. Circulation 1993; 88: 750-63.
4. De winter RJ, Koster RW, Sturk A, Sanders GT. Value of myoglobin, troponin T , and CK-MB mass in ruling out an acute myocardial infarction in the emergency room. Circulation 1995; 92: 3401-3407.
5. Mair J, Artner- Dworzak E , Lechleitner P, et al. Early diagnosis of acute myocardial infarction by a newly developed rapid immunoturbidimetric assay for myoglobin. Br Heart J 1992; 68: 462-8.
6. Burtis C A , Ashwood E R. Tietz textbook of clinical chemistry; cardiac function third Ed 1999; 1161-1170.
7. Ellis AK, Little T, Xaki Masud AR, Kloclike FJ. Patterns of myoglobin release after reperfusion of injured myocardium. Circulation 1985; 72: 639-47.
8. Wu JT, Pieper RK, Wu LH, Peters JL. Isolation and characterization of myoglobin and its two major isoforms from sheep heart. Clin Chem 1989; 35/5: 778-782.
9. Bakker AJ, Koelemay MJ, Gorgels JP et al. Troponin and myoglobin at admission : Value of early diagnosis of acute myocardial infarction. Eur Heart J 1994; 15: 45-53.
10. Weber K, Osborn M. The reliability of molecular rate determination by dodecylsulfate-poly acrylamide gel electrophoresis. J Biol Chem 1969; 224: 4406-12.
11. Kelner MJ, Alexandre NM. Rapid separation and identification of myoglobins and hemoglobin in urine by centrifugation through a microconcentration membrane. Clin Chem 1985; 31/1: 112-114.
12. Boulton FE, Huntsman RG. The detection of myoglobin in urine and its distinction from normal and variant hemoglobins. J. Clin Pathol 1971; 24: 816-824.
13. Mary AK, Markwel L, et al. A modification of the Lowry procedure to simplify protein determination in membrane and lipoprotein samples. Analytical Biochemistry 1978; 87: 206-210.
14. Hapner KD, Bradshans RA, Hartxell CR, Gurd FR. Comparison of myoglobins from harbor seal, porpoise and spermwhale. J Biol Chem 1968; 243: 683-9.
15. Enoki ohagay, Ishidate H. Isolation and properties of myoglobin from rat skeletal muscles. Comp Biochem Physiol B Biochem Mol Biol 1998 May; 120(1):183-9.
16. Sunzaki, Kawamichi H, Ohtsuki R, Iwai M , et al. Isolation and cDNA- derived amino acid sequences of hemoglobin from deep-sea clam Calyptogena Kaikoi, Biochim Biophys Acta 2000 Mar 16; 1478(1):152-8.